

תוכן העניינים

1	מבוא
2	הנחיות לקוראים
	פרקי הקריאה והסעודה
3	פתיחה
4	הכוס הראשונה - כוס היציאה מצרה
5	נר 1 הבטחת הארץ
6	נטילת ידים, ברכת המוציא, וסלטים
7	הכוס השניה - כוס ההצלה
7	נר 2 זכירת הגלות והשואה
8	נר 3 משואה לתקומה
9	מנה ראשונה - פרי טרי
10	הכוס השלישית - כוס הגאולה וההתחדשות
11	נר 4 לידת מדינת ישראל ופתיחת שעריה
12	נר 5 מלחמת העצמאות
13	סעודה חגיגית - מנה עיקרית, ברכת המזון
15	הכוס הרביעית - כוס הליקוחין
15	נר 6 מלחמת ששת הימים ואחוד ירושלים
16	נר 7 קול השופר - התחדשות הגוף והרוח
17	נר 8 מלחמות ישראל
18	הכוס החמישית - כוס התקווה לגאולה שלמה
19	נר 9 ראשית הגשמת חזון הנביאים
20	נר 10 חמשה יסודות לקראת הגאולה השלמה
21	תפילה לשלום
21	שירת התקווה

פרקי קריאה לסעודה ביום העצמאות

הרב ד"ר דוד יוסף מישלוב

מושב חמד

מתוקן ומעודכן לאייר תשס"ח

מלאכה, דבר גדול הוא – אך יש מקום להעשירו בתוכן רוחני. פרקי קריאה אלו יכולים לשמש מסגרת הן לסעודה ציבורית והן לסעודה משפחתית.

יסוד פרקי קריאה אלה בהצעה מקורית של הרה"ג הרב שלמה גורן זצ"ל, שהוכנה לכבוד יום העצמאות השלושים של מדינת ישראל, שעה שהרב גורן שימש כרב הראשי לישראל. לשאלתי הטלפונית, השיב הרב שהמקור שכתב בעברית אינו מצוי תחת ידו. הצעת הרב גורן זצ"ל לא פורסמה בעברית, אך עובדה ע"י וועדת רבנים בניהולו של הרב יוסף לוקשטיין, ופורסמה באנגלית ע"י המגבית היהודית המאוחדת בארה"ב. על היסוד ההוא הכנתי בעברית את הפרקים האלה עבור משפחתי, לקראת יום העצמאות הארבעים של מדינת ישראל, ה' באייר תשמ"ח.

פרקי הקריאה נערכו ברוח דבריו של הרה"ג הרב שאול ישראלי זצ"ל, שכתב שעד שלא יקבעו חכמי ימינו הי"ו את ערכם הנצחי של אירועי ימינו וכיצד לצייןם, שיש לעם לנהוג בו "מאליהם, מתוך שחזו והרגישו את גודל הנס" (הלכות יום העצמאות ויום ירושלים, בעריכת נחום רקובר, עמ' פד). אכן, אין לחדש חיובים הלכתיים אלא על ידי קביעת גדולי חכמינו, אך אם לא נפעל כלל, נחטא ח"ו במידה השפלה של כפיית טובה.

אני מקווה שפרקים אלה ימצאו חן בעיני בני עמי ושיביאו להם תועלת רוחנית. הם צמחו מתוך ניסיון להגביר בלבי ובלבותיהם של בני משפחתי את ההכרה ביד ה' שבאירועי תקופתנו הגדולה. תודה לעדינה, לתמר, ליאיר, לעלי, ליעל ולנילי, לאחי מורי הרב ד"ר אפרים זאב משלף, לאפרת כץ, לבתיה נזרי (רודמן), לפרופ' יהודה פרידלנדר, ליהושפט הראל, ולגב' מרים ארן, עבור הערותיהם והצעותיהם המועילות; כולם יעמדו על הברכה!

לְכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים, נֶאֱמַר יי, וְלֹא יֵאמְרוּ עוֹד:
 "חַי יי אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
 כִּי אִם: "חַי יי אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת זֶרַע בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צְפוֹנָה", וּמְכַל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם;
 וַיֵּשְׁבוּ עַל-אֲדָמָתָם. (ירמ' כג, ז - ח)

לא שתיעקר יציאת מצרים ממקומה -
 אלא שתהא שעבוד מלכויות עיקר, ויציאת מצרים טפל לו.
 (ברכות יב ע"ב)

פרקי הקריאה המוגשים בזה באים לבטא את הכרתנו בנסים הגדולים שעשה לנו האלוהים בתקופתנו הגדולה בכלל, ובנס הגדול שעשה לנו ביום העצמאות, ה' באייר תש"ח, בפרט. אנו מכירים טובה לקדוש ברוך הוא על שהגדיל חסדו עמנו ונתן חלקנו בין החיים בארץ ישראל בימי ראשית צמיחת גאולתנו. יציאת מצרים לא תיעקר ממקומה לעולם - אך מן הראוי שתחילת הקץ של גלותנו הארוכה והמרה ביותר תזכה למקום של כבוד בתודעתנו.

זה עשרות שנים שרבים מבקשים דרך להביע את הכרתם בערך היהודי הרוחני של התקופה הזאת ושל היום הזה. הם רוצים לתת לימים אלה את מקומם הראוי בין הימים המצוינים של עם ישראל, שהם בעלי תוכן רוחני ייחודי; הם רוצים להעביר לבניהם ולבנותיהם את ההתרגשות, ההתפעלות וההתלהבות שליוו את ימיה הראשונים של מדינת ישראל. אולם מבוכת הדור, טרדות הזמן, והשגרה השוחקת היו בעוכרינו. בשנים האחרונות הלכו והתבססו בבתי כנסת רבים בישראל, וכבר הפכו לשגרה, סדרי תפילה מיוחדים ליום זה, אשר הוכנו על ידי הרבנות הראשית לישראל. אולם המשמעות הרוחנית הייחודית של תפילות אלו כמעט ואינה מורגשת מחוץ לכותלי בתי הכנסת. רוב העם מציין את היום בפיקניקים ובטיולים, באירועי ספורט וחברה, ובצפייה בטלוויזיה. יום חג כזה לכלל ישראל, ללא איסורי

הנחיות לקוראים

מטרת פרקי הקריאה ונושאים

פרקי הקריאה מוגשים לכם בתקווה שיעשירו את חווייתכם הרוחנית את יום העצמאות. מטרתם להוסיף ממד ערכי-דתי לשאר הדרכים שבהן אנו מציינים את יום העצמאות. לא בבית הכנסת בלבד יש לציין ממד זה, אלא אף בחיק המשפחה ובקהילה.

בפרקי הקריאה אנו מזכירים את הימים הקשים שלפני הקמת המדינה, וכן את הדורות הרבים והארוכים של חשכת גלות שקדמו לתקופתנו. אנו מציינים את השמחה והניצחונות שליוו את הקמת מדינת ישראל, ואת האתגרים, הנפילות וההצלחות המלווים אותנו עד היום הזה. אנו מכירים בהשגחת הבורא יתברך המאירה מתוך האירועים ההיסטוריים האלו; אנו מודים לו על שזיכה אותנו בנטילת חלק במימושם של הבטחות שאבותינו ואמותינו יכלו רק לחלום עליהם במשך דורות רבים. אנו תקווה שבעזרת קריאה זו נבהיר לדור הצעיר את משמעותה של מדינת ישראל לנו, וכן נזכיר אותה לעצמנו. בזכות זאת, אנו תפילה שנזכה לחזות ביחד בהמשך צמיחת גאולתנו, עד לגאולה השלמה, בב"א.

זמן קריאת פרקי הקריאה

אין לפרקי הקריאה ולסעודה דפוסים קבועים, כי רצוי שישתלבו בצורה נוחה בסדר יומכם. אפשר לערוך את הסעודה ביום העצמאות בערב, בבוקר או בצהרים. אפשר לערוך אותה בשעת טיול בחיק הטבע. אמנם הפרקים מיועדים לקריאה בסעודה שביום העצמאות עצמו, אך אם יום העצמאות מלא וגדוש בפעילויות קהילתיות או משפחתיות, אפשר גם לקרא את הפרקים באחת מסעודות השבת, בשבת שלפני יום העצמאות או בשבת

שלאחריו. בכל מקרה, מומלץ לתכנן מראש את שעת הקריאה בתאום עם כל בני המשפחה, כדי שהיא תהיה חוויה נעימה לכולם.

הסעודה שבסדר הקריאה

פרקי הקריאה מיועדים לקריאה בשילוב עם סעודה חגיגית בחוג המשפחה, ידידים, מוסד חינוכי או קהילה. הדלקת עשרה נרות ושתיית חמש כוסות הן הציר המרכזי שבנוי עליו סדר הקריאה. לכן יש להכין עשרה נרות (אם היא אינה נערכת בשבת) ויין או מיץ ענבים לשתיית חמש כוסות.

כמו כן, יש לברך המוציא על חלה מיוחדת ליום שמחה, ולטבול את הלחם בדבש. אפשר להכין סעודה חלבית. הכל ייעשה לכבודה של ארץ ישראל, כמו שנאמר: "ארץ זבת חלב ודבש" (דברים ו, ג, ועוד), ולכבוד תורת ארץ ישראל, כמו שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך" (שה"ש ד, יא).

במטרה להקל על משתתפים רעבים ועל ילדים המצפים לאוכל, פוזרו קטעי הקריאה בין חלקי הסעודה השונים. ואולם, רצוי שגם האחראים על הגשת האוכל יוכלו להשתתף בקריאה, בלי המתח העלול ללוות אותם כאשר הם צריכים לדאוג לשמירה על אוכל חם להגשה ברגע המתאים. לכן מומלץ שבפתיחת הקריאה השולחן יהיה ערוך, ועליה החלה המיוחדת והפיתות לברכת המוציא, וסלטים, כי אלה ייאכלו אחרי המחזור הראשון של קטעי קריאה. כמו כן יש להכין מראש פרי טרי מפרי העונה, כמו מלון, או סלט פירות וכדומה. הוא ישמש מנה ראשונה שאפשר יהיה להגישה בלי טרדה מיוחדת, בסוף המחזור השני של קטעי הקריאה. המנה העיקרית תוגש בסוף המחזור השלישי של קטעי הקריאה.

משך זמן הקריאה וחלוקת תפקידים בקריאה

קריאת כל הפרקים, בקצב מתון, תימשך כשעה עד שעה וחצי. אם יתברר שזמן זה הוא ארוך מדי, במיוחד בשביל ילדים קטנים, אפשר לדלג על שלשה קטעים מסומנים. יש לעודד את מעורבותם של כל המשתתפים בקריאה, מכל דורות הנוכחים, ואת השלמת קטעי הקריאה הפורמליים על ידי סיפור חוויותיהם האישיות שחוו בהקשר לקטעי הקריאה השונים. במיוחד חשוב לאפשר לצעירים לשמוע את שעבר על הוריהם או על הורי הוריהם בעלייתם לישראל, בהתיישבותם בארץ, או במלחמות ישראל. כמו כן רצוי לשתף בסעודה שכנים או מכרים שעלו מהגולה, שיספרו אף הם על חוויית העלייה ומשמעותה להם. יש לתת את הדעת על הפעלת הילדים והצעירים במהלך הקריאה, כדי שהיא לא תיראה להם כאירוע נוסטלגי של זקנים.

חלוקת התפקידים ל"קורא/ת ראשי/ת", לקוראים ולמשתתפים אינה מחייבת. אדרבה, בסעודה משפחתית ייתכן שעדיף שפרקי הקריאה כולם ייקראו ויושרו ע"י כולם ביחד. בכל מקרה אין הכוונה שאדם אחד בלבד ישמש בתפקיד ה-"קורא", אלא שהתפקיד יועבר ממשותף למשתתף מסביב לשלחן.

קישוט החדר

מומלץ לקשט את החדר במינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, בדגל מדינת ישראל, ובתמונות מנופי הארץ.

סגנון פרקי הקריאה

פרקי הקריאה ערוכים בתערובת של סגנון מקראי וסגנון עברי בן-ימינו. שזורים בהם הרבה פסוקים מהתנ"ך, במטרה להגביר את ההכרה בכך שאירועי ימינו משתזרים במסורתנו העתיקה. שאיפתנו היא ש-"הישן יתחדש, והחדש יתקדש".

פרקי הקריאה והסעודה

פתיחה

קורא/ת ראשי/ת:

ביום עצמאות זה התאספנו כדי להודות לה' וכדי לשמוח ביחד לפניו,

- על ראשית צמיחת גאולתנו
- על שהתחיל להוציא את עמנו מארצות גלויותינו, להציל אותנו מידי שונאינו, לגאול אותנו, לקחת אותנו אליו לעם, ולהביאנו אל ארץ ישראל,
- ועל שנתן לנו את מדינת ישראל.

כל המשתתפים:

"וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָל הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִד:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם" (דברי הימים א טז, לו) - שְׁחַיְיָנו וְקִיָּמָנו וְהִגִּיעָנוּ לְזָמַן הַזֶּה.

קורא/ת ראשי/ת: נשתה היום חמש כוסות. על כל כוס נזכיר:

- את יציאת מצרים – בימים ההם,
- את אירועי דורנו – בזמן הזה,
- ואת תפילותינו לעתיד.

כל המשתתפים: נדליק היום עשרה נרות -

על הנסים, ועל הנפלאות, ועל הגבורות,

ועל התשועות ועל המלחמות

שעשית לעם ישראל היושב בציון - לאבותינו ולנו -

בימים ההם ובזמן הזה.

הכוס הראשונה - כוס היציאה מצרה

(מוזגים כוס יין או מיץ ענבים לכל המשתתפים, וקוראים ביחד, בעמידה:)

נרים כוס

זָכֹר לְיַצִּיאת מִצְרַיִם,

כמו שנאמר: "וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְיָ הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלוֹת מִצְרַיִם" (שמות ו, ו).

נרים את הכוס **זָכֹר לְיַצִּיאתֵנוּ, וְלְיַצִּיאת אֲבוֹתֵינוּ,**

מִצָּרוֹת וּמִמִּצְרַיִם בְּאֶרֶצוֹת זְלוֹיוֹתֵינוּ,

כמו שנאמר: "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, יַחְבֹּט יְיָ מִשְׁבֹּלֶת הַנֶּהָר עַד נַחַל מִצְרַיִם, וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (ישעיהו כז, יב).

אֲנָא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ –

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה,
העומדים בין בים ובין ביבשה,
המקום ירחם עליהם,
ויוציאם מצרה לרנחה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה,
לחיים טובים ולשלום בארץ ישראל.

(יושבים ומברכים. בברכת "בורא פרי הגפן" מתכוונים לכל השתייה שעד לברכת המזון)

ברוך אתה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

(שוהים רוב כוס, בשמחה על יציאתנו ויציאת אבותינו ממצרים ומשאר ארצות גלותנו.)

כוס היציאה מצרה

נר ראשון - הבטחת הארץ

(כולם אומרים): נדליק נר ראשון, זכר להבטחת הארץ. (משתתף אחד מדליק נר)

המשתתפים: **ברוך שׁוֹמֵר הַבְּטוּחֹתָי לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא.**

בכל דור ודור - בגלותנו המרה - עמדנו בסכנת ניתוק מעברנו ומעתידנו.

בארצות רבות איימו עלינו ורדפו אותנו,

בגלל נאמנותנו לאלוהינו, לתורתנו, לעמנו ולארצנו.

בארצות אחרות הציעו לנו מכל טוב, אם רק נשכח את כל המייחד אותנו.

אך הקדוש ברוך הוא חרט על לוח לבנו את הנאמנויות האלה,

למען קיים את בריתו שכרת עם אבותינו,

כמו שנאמר: "זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוֶה לְאֱלֹהֵי דוֹר:

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וְשָׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק, וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחוּק, לְיִשְׂרָאֵל

בְּרִית עוֹלָם, לְאִמּוֹר: לֵךְ אֶתְּנֵן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל נְחֻלְתְּכֶם." (תהלי' קה, ח-יא)

מכל מקום ומקום שיצאנו ממנו פנה לבנו לכיוון ארץ ישראל.

תמיד ידענו שרק בארץ ישראל, בהיותנו בני-חורין בה,

נתברך ונהיה לעם גדול, ונביא ברכה לכל עמי תבל.

קורא/ת:

וכן הבטיח ה' יתברך לאברהם אוהבו,

אחרי שהוציאו מאור כשדים, וציווה עליו להביא את ברכת ה' לעולם:

קורא/ת:

"לֹד-לֵךְ מֵאַרְצֵךְ וּמִמּוֹלְדֹתֶיךָ וּמִבְּמִית אַבִּיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרָאךְ.

וְאַעֲשֶׂיךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאַבְרַכְךָ וְאַגְדִּלְהָ שְׁמֶךָ - וְהָיָה בְּרַכְּהָ." (בראשית יב, א-ב)

(אם אריכות הקטעים קשה, אפשר לדלג לראש עמוד 6.

לדברי הקורא/ת הראשית "בכל דור ודור")

המשתתפים:

ובהגיע אברהם וביתו אל הארץ אשר הראה לו ה', נאמר:

"וַיֵּי אָמַר אֶל אַבְרָם, אַחֲרֵי הַפֶּדָה לֹט מֵעַמּוֹ:

שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה שָׂם, צְפוּנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וַיְמַה;

כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה רוֹאֶה - לֵךְ אֶתְּנֶנָּה, וּלְזָרְעֶךָ עַד עוֹלָם."

(בראשית יג, יד-טו)

קורא/ת ראשי/ת: וכן זכרנו את הברית אשר כרת ה' עם יצחק אבינו:

קורא/ת:

"גֹּוֹר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאַהֲיָה עִמָּךְ וְאַבְרַכְךָ, כִּי לֵךְ וּלְזָרְעֶךָ אֶתְּנֵן

אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל, וְהַקְּמוֹתֵי אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אַבִּיךָ."

המשתתפים:

"וְהִרְבִּיתִי אֶת זָרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזָרְעֶךָ אֶת כָּל

הָאֲרָצוֹת הָאֵל, וְהַתְּבָרְכּוּ בְּזָרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ." (בראשית כו, ג-ד)

קורא/ת ראשי/ת: וכן זכרנו את הבטחת ה' ליעקב:

קורא/ת:

"וְהָיָה יְיָ נֹצֵב עָלַי וַיֹּאמֶר: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אַבִּיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק,

הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה שׁוֹכֵב עָלֶיהָ לֵךְ אֶתְּנֶנָּה וּלְזָרְעֶךָ."

המשתתפים:

"וְהָיָה זָרְעֶךָ כְּעֵפֶר הָאָרֶץ, וּפְרָצְתָ יְמָה וְקִדְמָה וְצְפוּנָה וְנִגְבָּה,

וְנִבְרַכְּוּ בֵּךְ כָּל מְשֻׁפְחוֹת הָאָדָמָה וּבְזָרְעֶךָ." (בראשית כח, יג-יד)

קורא/ת ראשי/ת:

בכל דור ודור שמרו אבותינו ואמותינו אמונים לארץ ישראל,
ובזכותם חזרנו אליה אחרי גלות כה ארוכה.
ובכן, ביום העצמאות הזה נספר בשבחה של הארץ:

קורא/ת:

"כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִבֵּיאַךְ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה, אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם,
עֵינֹת וַתְּהוֹמֹת יוֹצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר,
אֶרֶץ חֹטָה וְשִׁעוּרָה וְגִפֶּן וַתֵּאֱנָה וְרִמּוֹן, אֶרֶץ זֵית שָׁמֶן וַדְּבַשׁ,
אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, לֹא תִחַסֵּר כָּל בָּהּ." (דברים ח, ט)

המשתתפים: "אֶרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ, תִּמִּיד עֵינֵי יִי אֱלֹהֶיךָ בָּהּ,
מִרְאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה." (דברים יא, יב)

שירה: "אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וַדְּבַשׁ." (דברים ו, ג; יא, ט; ועוד)

כל המשתתפים: **מוֹדִים אֲנֵנוּ לָךְ**, יי אלהינו ואלהי אבותינו,

על שהוצאתנו ושהוצאת את אבותינו מארצות גלויותינו,
והבאתנו לשמוח לפניך בארצך,
כולנו יחד - אלה שנולדו בגלות וזכו לעלות מתוכה,
עם אלה שזכו להיוולד בארץ ישראל.

שירה: "הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יַחַד" (תהלים קלג, א).

נטילת ידיים, ברכת המוציא, ואכילת סלטים

(שומרים פרוטות חלה לטבילה בדבש ואמירת "יהי רצון" לפני אכילת המנה עיקרית,
אחרי קטעי הקריאה של הכוס השלישית).

בשעת האכילה הזאת יש להזמין את אחד המשתתפים, שעלה מן הגלות לישראל,
לספר על עלייתו.

כוס ההצלה

הכוס השניה - כוס ההצלה

(מחוגים כוס יין או מיץ ענבים לכל המשתתפים, וקוראים ביחד, בעמידה):

נרים כוס

יָכַר לְהַצִּילֵנוּ מֵעֲבֹדֹת מִצְרַיִם,

כמו שנאמר: "וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדֹתָם" (שמות ו, ו),

וזכר לקבלתנו את התורה, מקור החירות, כמו שכתוב: "כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים" (וי, כה, נה), והוסיפו חכמינו, זכרונם לברכה: "וְלֹא עֲבָדִים לְעֲבָדִים!"

נרים את הכוס יָכַר לְהַצִּילֵנוּ, וְלֹא הִצַּלְתֵּנוּ אֲבוֹתֵינוּ,

מֵעֲבֹדֹת הַגּוֹף וְהָרוּז.

בארצות גלויותינו הוכינו והושפלנו, נרדפנו ונרצחנו -

היינו עבדים לעובדי עבודה זרה ולתרבויות לא לנו, כמו שנאמר:

"שְׁמוּנֵי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נֹטְרָתִי" (שה"ש א) -

עד שהצילנו הקדוש ברוך הוא מעבודתם, והחזיקנו לארצנו;

אף בארצנו עמדו עלינו שונאים לכלותנו,

והקדוש ברוך הוא הצילנו מידם, לחיותנו כהיום הזה.

אָנָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

הצילנו נא מכף כל אויבנו, פְּלִטְנוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמְכַל נֹגַע וּמַחְלָה,

הַצֵּל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הָרָעוֹת, חוֹן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים,

וּקְבֵץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, חֲבָרִים כָּל יִשְׂרָאֵל.

(יושבים ושותים רוב כוס שניה, בשמחה על הצלת ה' אותנו מיד אויבנו).

נר שני - זכירת הגלות והשואה

(כולם אומרים): נדליק נר שני, זכר לגלות ולשואה. (משתתף אחד מדליק נר)

קורא/ת ראשי/ת:

ביום עצמאות זה אנו מציינים את פתיחת התקופה השלישית,

מבין שלושת העידנים שבתולדות עם ישראל.

בתורתנו ובנביאים נחזו שלושה בתי מקדש:

המשתתפים:

הבית הראשון נבנה על ידי שלמה המלך, ועמד על מכונו עד לגלות בבל.

הבית השני נוסד על ידי עזרא ונחמיה, הורחב בימי הורדוס,

ונחרב ע"י לגיוני רומא.

הבית השלישי נחזה על ידי הנביא יחזקאל.

קורא/ת ראשי/ת:

בעוונותינו ובעוונות אבותינו, חרב פעמיים בית מקדשנו - מקום שכינת

אלוהינו, מרכז עבודת ה' וסמלו מדור לדור - ועדיין הוא עומד בחורבנו.

המשתתפים:

עברו עלינו כמעט אלף ותשע מאות שנות גלות קשה ומרה, מלאה רדיפות,

עלילות, פוגרומים ושמד, וגירוש מארץ לארץ.

בחמש מאות השנים האחרונות בלבד, הלמו בנו בגירוש ספרד, בגזירות ת"ח

ות"ט, בעלילות דם ובפוגרומים, וברבבות מעשי שנאה, הפלייה לרעה,

אכזריות ורצח בכל ארצות פזורינו.

בימי השואה הנוראה של שנות ת"ש - תש"ה, תש כוחו של הקדוש ברוך

הוא, כביכול. הסתיר פניו מאיתנו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני

ביום ההוא (דברים לא, יח). באו עלינו כל הקללות - הכתובות בתורה

ושאינן כתובות בתורה - עד שהיינו משוגעים למראה עינינו ולמשמע

אוזנינו: שש מאות ריבוא יהודים - זקנים וזקנות, גברים, נשים וטף ענו

נר שלישי - משואה לתקומה

(כולם אומרים): נדליק נר שלישי, זכר לתפנית משואה לתקומה. (אחד מדליק נר)

קורא/ת ראשי/ת: אחרי האסון הגדול ביותר שפקד אותנו באחרית הימים, שוב עלה עמנו על הדרך משואה לתקומה.

שיר: בְּרַגְעַ קֶטֶן עֲזַבְתִּיךָ; וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבְּצֶךָ! (ישעיהו פרק נד, ז)

(אם המשתתפים / הילדים מגלים סימני חוסר סבלנות, ניתן לדלג על חזון העצמות היבשות עד לאמצע עמוד 9, ולהמשיך בדברי הקורא/ת הראשי: "שלוש שנים אחרי")

קורא/ת ראשי/ת: וכן נמסר לנו דבר ה' ליחזקאל:

המשתתפים: "הִיָּתָה עָלַי יָד יְיָ וַיּוֹצִיאֵנִי בְרוּחַ, יְיָ, וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה, וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת. וְהֶעֱבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב, וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל פְּנֵי הַבְּקָעָה, וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד.

וַיֹּאמֶר אֵלַי: בֶּן אָדָם, הֲתַחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה?

וַאֲמַר: יְיָ, אֱלֹהִים! אַתָּה יָדָעְתָּ!

וַיֹּאמֶר אֵלַי: הִנְבֵּא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה,

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת, שְׁמְעוּ, דָּבָר יְיָ!

כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים לְעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה: הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם!

וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים, וְהֶעֱלִיתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר, וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר,

וְנָתַתִּי בְּכֶם רוּחַ, וְחַיִּיתֶם -

וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְיָ.

וְנִבְּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי,

וַיְהִי קוֹל כְּהִנְבְּאִי, וְהִנֵּה רֶעֶשׂ, וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת, עֶצֶם אֶל עֶצְמוֹ.

וַרְאִיתִי, וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים, וּבָשָׂר עָלָה, וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמַעְלָה;

וְרוּחַ אֵין בָּהֶם.

וַיֹּאמֶר אֵלַי: הִנְבֵּא אֶל הַרוּחַ! הִנְבֵּא בֶן אָדָם! וְאָמַרְתָּ אֶל הַרוּחַ:

ונרצחו בידי הנאצים הארורים ושותפיהם ימ"ש. הם כיוונו את מכוונות הרצח גם אל עבר עם ישראל היושב בכל ארצות הים התיכון, ואף אל עבר איי אנגליה ושאר איי הים.

קורא/ת:

"יּוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם הַהוּא, יוֹם צָרָה וּמְצוּקָה, יוֹם שׂוֹאָה וּמְשׂוֹאָה,

יוֹם חֲשָׁךְ וְאֶפְלָה וְלַחֲמָם כְּגִלְלִים, יוֹם עֶגְוֹן וְעֶרְפָּל." (צפניה א, טו)

המשתתפים:

לזכר כל אלה שמסרו נפשם על קידוש שם ה' יתברך ועל קדושת עם ישראל במרוצת כל הדורות, ולזיכרון נצח לאבותינו ולאמותינו,

לאחינו ולאחיותינו שנרצחו במלחמת הנאצים - ימח שמם - נגד עם ה',

חייבים אנו בכל דור ודור לראות את עצמנו

כאילו אנחנו ניצלנו ממוות אכזרי.

כל אחד מאיתנו הוא חוליה בשרשרת החיים היהודיים -

שתימשך לנצח.

שירה:

עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה.

שירה:

אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח,

ואע"פ שיתמהמה, עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא.

כוס הגאולה

כה אמר יי אלהים: מארבע רוחות בואי הרוח, ופחי בהרוגים האלה – ויחיו!
והנבאתי כאשר צוני,
ותבוא בהם הרוח, ויחיו, ויעמדו על רגליהם, חיל גדול מאד מאד.
ויאמר אלי: בן אדם! העצמות האלה כל בית ישראל המה;
הנה אומרים: נבשו עצמותינו ואבדה תקוננו, נגזרנו לנו.
לכן, הנבא ואמרת אליהם: כה אמר יי אלהים:
הנה אני פותח את קברותיכם, והעליתי אתכם מקברותיכם, עמי;
והבאתי אתכם אל אדמת ישראל.
וידעתם כי אני יי, בפתחי את קברותיכם,
ובהעלותי אתכם מקברותיכם, עמי.
ונתתי רוחי בכם וחייתם, והנחתי אתכם על אדמתכם;
וידעתם כי אני יי - דברתי, ועשיתי!
נאם יי." (יחזקאל לו)

קורא/ת ראשי/ת:

שלוש שנים אחרי השואה הנוראה,
בעוד רודפים, מענים ורוצחים יהודים בארצות אירופה ובארצות האיסלאם,
רפא ה' את שֶׁבֶר בַּת-עַמוֹ, והשיב את שארית עמו לחיים בארץ ישראל,
לקיים את דברו ביד נביאו:

קורא/ת:

"וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בַּיִת יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שְׂרֵשׁ לְמִטָּה, וְעָשָׂה פְּרִי לְמַעְלָה; כִּי מִירוּשָׁלַיִם תֵּצֵא שְׂאֵרִית, וּפְלִיטָה מֵהָר צִיּוֹן, קִנְיַת יְיָ צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹאת."
(ישעיהו לו, לא - לב)

מנה ראשונה - פרי טרי

(בשעת האכילה יש להזמין אחד המשתתפים ששמע את הכרות המדינה,
לספר על חוויתו.)

הכוס השלישית - כוס הגאולה וההתחדשות

(מוזגים כוס יין או מיץ ענבים לכל המשתתפים, וקוראים ביחד, בעמידה:)

נרים כוס

זָכֹר לְגֵאוֹלַתְנוּ וּלְגֵאוֹלַת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם,

כמו שנאמר: "וְגֵאלְתֵי אֶתְכֶם בְּזָרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדוֹלִים" (שמות ו, ו).

כוס זו היא **אות לשְׂמוֹזַתְנוּ,**

עַל הוֹפְעַת רֵאשִׁית צְבִיזוֹת גֵּאוֹלַתְנוּ,

היא מדינת ישראל, שזכינו לה בימינו, כמו שנאמר:

"וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ" (דברים ל, ג).

אָנָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

הגיענו לגאולה השלמה שאנו מיחלים לה זה קרוב לאלפיים שנה,

ויקויים בנו הכתוב:

"וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה ...

וּמֵל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לִבְבִּי זָרְעֵךָ,

לְאֶהְבָּה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ ...

כִּי יָשׁוּב יְיָ לְשׁוֹשׁ עֵלְיֶךָ לְטוֹב, כְּאֲשֶׁר שָׁשׂ עַל אֲבוֹתֶיךָ."

(דברים ל, ג - ו - ט)

(יושבים ומניחים את הכוסות במקומותיהן, ולא שותים מהן.)

אחד הצעירים שבחבורה שואל:)

למה לא שתינו את הכוס השלישית? הרי את שאר הכוסות שתינו מיד?

קורא/ת ראשי/ת:

אל תירא, אל תדאג - עוד נשתה גם מהכוס השלישית.

הכוס הזאת היא כוס הגאולה, וגאולתנו לא שלמה עדיין.

גאולתנו באה בשלבים, בצעדים קטנים, ולאט.

אנחנו יושבים פה, בארץ ישראל, ברוך ה' -

אך רוב בני ישראל עדיין יושבים בגלות.

אנו שמחים פה היום לפני ה' -

אך אויבנו עדיין מתכננים מזימות נגדנו,

ואין איתנו יודע אילו מאבקים צפויים לנו בעתיד - ישמרנו ה'!

מדינת ישראל חזקה -

אך עדיין דרושה לה התחזקות רוחנית.

הדרך לגאולה שלמה עדיין לפנינו.

את כוס הגאולה נשתה רק מאוחר יותר.

נדבר קודם על שאירע לנו ביום העצמאות הראשון, ומאז עד היום.

(את הכוס השלישית יש לשתות בסעודה, או בתור כוס של ברכת המזון בסוף הסעודה.)

נר רביעי - לידת מדינת ישראל ופתיחת שעריה

(כולם אומרים): נדליק נר רביעי, זכר ללידת מדינת ישראל. (אחד מדליק נר)

קורא/ת ראשי/ת:

ביום עצמאות זה נספר על הנפלאות והגבורות של לידת מדינת ישראל, ועל חידוש חירותו של עמנו בארצנו.

קורא/ת: בשנת תש"ח - כאלף ושמונה מאות ושמונים שנה אחרי חורבן בית מקדשנו שבירושלים עיר הקודש ...

המשתתפים: הכירו המדינות - חברי ארגון האומות המאוחדות -

כי לעם היהודי זכות לחזור לרשת את ארץ אבותיו,

ולייסד לו בה מחדש מדינה יהודית עצמאית.

עם הכרזה זו הותרה סופית שבועתנו העתיקה "שלא לעלות בחומה" -

שלא להשתלט על ארץ ישראל בהמוני עם ובכוח,

שלא ברצון אומות העולם.

קורא/ת:

וביום ששי, ה' באייר, היום המיועד הגדול, התכנסו ראשי הישוב היהודי

החדש בישראל, בעיר היהודית הראשונה בימינו, תל-אביב. לבשה אותם

רוח אומץ, גבורה ודעת מאת ה', והכריזו על הקמת הממשלה היהודית

העצמאית הראשונה בארץ ישראל מאז ימי רבי עקיבא ושמעון בר-כוכבא:

המשתתפים:

"לפיכך נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם,

נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית,

ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל,

ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית,

ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות,

אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל,

היא מדינת ישראל."

קורא/ת:

והתמו על מעשה ההתחדשות הגדולה ההוא בביטוי של אמונה נצחית:

המשתתפים:

"מתוך בטחון בצור ישראל,

הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו,

במושב מועצת המדינה הזמנית,

על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב,

היום הזה, ערב שבת ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948."

קורא/ת ראשי/ת: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ! (תהלים קיח, כד)

המשתתפים: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ!

קורא/ת: וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם, כְּמוֹ שְׁנֵי אֲמָר:

המשתתפים:

"לַיהוּדִים הָיְתָה אֹרָה וְשִׂמְחָה וְשִׂשׁוֹן וְיִקָּר.

וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר,

מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מְגִיעַ,

שִׂמְחָה וְשִׂשׁוֹן לַיהוּדִים, מִשְׁתָּה יוֹם-טוֹב." (אסתר ח, טז-יז)

קורא/ת ראשי/ת:

מיד עם ההכרזה נפתחו לרווחה שערי המדינה,

ונהרו אליה עשרות רבבות יהודים שיצאו מגיא ההריגה שבארצות אירופה,

ועשרות רבבות יהודים שיצאו מעיראק ומבל, מצפון אפריקה ומתימן,

ויהודים משאר ארצות תבל, ששמרו בלבם נאמנות נצחית לארץ ישראל,

ויצאו מארצותיהם, ממולדותיהם, ומבתי אבותיהם אל ארץ ישראל.

שירה: עם ישראל חי.

נר חמישי - מלחמת העצמאות

(כולם אומרים): נדליק נר חמישי, זכר למלחמת העצמאות. (משתתף מדליק נר)

קורא/ת ראשי/ת:

טרם עזבו הכוחות הבריטיים את הארץ,
שכנינו הערבים התייעצו והערימו סוד על עם ה', כמו שכתוב:

קורא/ת:

"אָמרו: לְכוּ וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי, וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד." (תהלים פג, ה)

המשתתפים:

כוחות צבא של שבע ממדינות ערב פלשו אל גבולות ישראל,
הקימו מצור על ירושלים ותקפו ממזרח ומדרום, מצפון וממערב.

קורא/ת: "וַיִּקְנָא יְיָ לְאַרְצוֹ, וַיַּחְמַל עַל עַמּוֹ." (יואל ב, יח)

המשתתפים:

כל איש בישראל קם והתייצב,
מוכן למסור את נפשו להגנת עמו וארצו.
מוקפים כוחות אויבים המונים פי עשר מהם,
השיבו צריהם אחור ברוח הבטחת ה' למשה רבנו:

קורא/ת:

"וַיִּדְרֹתֶם אֶת אוֹיְבֵיכֶם, וַנִּפְּלוּ לַפְּנֵיכֶם לְחָרֵב;
וַיִּדְרֹפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה, וּמֵאָה מִכֶּם רַבָּה יִדְרֹפוּ,
וַנִּפְּלוּ אוֹיְבֵיכֶם לַפְּנֵיכֶם לְחָרֵב." (ויקרא כו, ז - ח)

המשתתפים:

כמו בימי החשמונאים, בני ישראל האמיצים, בחזית ובעורף,
שחררו את ארץ ישראל מיד עריצים.
מודים אנחנו לך, יי' אלוהינו ואלוהי אבותינו,
על שמסרת רבים ביד מעטים, גיבורים ביד חלשים,
ושונאים אכזריים ביד בני עמך הרחמנים.
לעמך ישראל עשית תשועה גדולה,
בהשיבך אלינו ריבונות ישראלית בארצנו
בפעם השלישית, בהקמת מדינת ישראל.

קורא/ת ראשי/ת:

ביום שמחתנו על עצמאות ישראל בארצנו,
אנו זוכרים את גיבורינו הקדושים,
שנפלו במלחמת העצמאות של מדינת ישראל:

המשתתפים:

"הַצְבֵי יִשְׂרָאֵל, עַל בְּמוֹתֶיךָ חָלַל! אֵיךְ נִפְּלוּ גִבּוֹרִים!
הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְּרְדּוּ,
מִנְּשָׁרִים קְלוּ, מֵאֲרִיֹת גְּבוּרִים.
אֵיךְ נִפְּלוּ גִבּוֹרִים, וַיִּאֲבְדּוּ כָּלִי מִלְחָמָה." (שמואל ב א, יט, כג ו-כז)

סעודה חגיגית

(בתחילת הסעודה שותים רוב כוס מהכוס השלישית, בשמחה ובלב טוב על ראשית צמיחת גאולתנו, ועל כל הטוב אשר גמל ה' לנו. אפשר גם לשמור הכוס לברכת המזון.)

(יקחו מפרוסות החלה שנשמרו מברכת המוציא, טובלים בדבש ואוכלים ואומרים ביחד:)

יהי רצון מלפניך, יי אלוהינו ואלוהי אבותינו,

שתמתיק את כל המרירות שבחינו,

שתביא את כל ישראל לארצנו - ארץ זבת חלב ודבש,

ושתשלים את התחלת גאולתנו במהרה בימינו, אמן.

(אחרי הסעודה שרים שיר המעלות, מזמנים על כוס יין, ומברכים ברכת המזון.

כוללים בסוף ברכת המזון גם את התפילות שבעמוד הבא.)

שיר המעלות: בשוב יי את שייבת ציון היינו כחלמים. אז ומלא שחוק פינו ולשוננו רנה. אז יאמרו בגוים: הגדיל יי לעשות עם אלה. הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים. שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה, ברנה יקצרו. הלוח ילך וככה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה נשא אלמתי.

(שלשה שאכלו כאחד חיבין לזמן; המזמן פותח: רבותי, נברך

(המסבים עונים): יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

(המזמן אומר: ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך (אלהינו) שאכלנו משלו.

(המסבים עונים): ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו

(המזמן חוזר ואומר: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו

(כלם אומרים): ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בטובו בהן בהסוד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר פי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפגנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי הן את הכל.

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנתנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפגנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה: ועל הכל יי אלהינו אנהנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: כפתוב, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם ליך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא גבוש ולא נכלם לעולם ועד. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו אדיכנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרחוץ הצלה והצלחה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחסדים ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם על יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים. הרחמן הוא ופרנסנו בכבוד. הרחמן הוא ישבור עלנו מעל צנאנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו. הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

כוס הליקוחין

הרחמן הוא יברך את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו.
הרחמן הוא ישמור את חיילי צבא הגנה לישראל, העומדים על משמר ארצנו.

הרחמן הוא יושיע ויגאל את כל אחינו הנרדפים והעשוקים, בית ישראל שבחבר העמים, בסוריה, באירן, בעיראק ובכוש, ובשאר ארצות מצוקה.

הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה. ואת (אמי מורתי) בעלת הבית הזה, אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכלל כל, בן וברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה, ונאמר, אמן.

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.

מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם.

עשה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו, אמן.

יראו את יי קדשיו, כי אין מחסור ליראיו.

כפירים רשו ורעבו, ודרשי יי לא יחסרו כל טוב.

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו.

פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון.

ברוך הגבר אשר יבטח ביי, והיה יי מבטחו.

נער הייתי גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם.

יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

הכוס הרביעית - כוס הליקוחין

(מוזגים כוס יין או מיץ ענבים לכל המשתתפים, וקוראים ביחד, בעמידה:)

נרים כוס

זָכֹר לְלִקְוֹזֹתַי יְיָ אוֹתֵנוּ, כַּאֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם,

כמו שנאמר:

"וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם, וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים, וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם".

נרים את הכוס זָכֹר לְזַמְנוֹתֵנוּ

שֶׁל יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר,

שאף בגלותנו לא מאס בנו, כמו שנאמר: "וְאָף גַּם זֹאת, בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם - לֹא מָאֲסִיתִים וְלֹא גָעַלְתִּים לְכָלוֹתֶם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּכֶם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם".

אָנָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

תן בלבנו אהבתך ויראתך, ונלך בדרכיך כמו שנאמר:

"וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְאַמּוֹנָה, וַיִּדְעֶתָ אֶת יְיָ" (הושע ב, כא - כב).

(בברכת "בורא פרי הגפן" יש להתכוון גם לכוס החמישית. יושבים ומברכים:)

ברוך אתה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

(שותים רוב כוס, בשמחה על קירבת אלוהינו ושכינתו בתוכנו.)

וּשְׂרִים: "כֹּה אָמַר יְיָ: זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבֵּת פְּלוּלוֹתֶיךָ,

לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה." (ירמיהו ב, ב)

שִׁירָה: "דוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ, הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנֵיהֶם." (שיר השירים ב, טז)

נר שישי - מלחמת ששת הימים ואיחוד ירושלים

(כולם אומרים): נדליק נר שישי, זכר למלחמת ששת הימים. (משתתף מדליק נר)

קורא/ת ראשי/ת:

עם תום מלחמת השחרור –

נשארו ירושלים שבין החומות והר הבית שבויים בידי ממלכת ירדן.

אזורי ההר של יהודה ושומרון היו בידי הירדנים, סגורים בפני עם ישראל.

לקראת החודש המיועד, אייר תשכ"ז, בשנה התשע-עשרה למדינת ישראל,

הכביד ה' את לב ראשי מצרים. צבא מצרים הטיל מצור על מפרץ אילת,

ומצרים קראה לכל מדינות ערב להילחם מלחמת חרמה נגד ישראל.

סוריה וירדן נענו לקריאה והצטרפו למערכה נגד ישראל.

המשתתפים:

וצבא ההגנה לישראל, חיל הגיבורים אשר לישראל,

בעזרת צור ישראל, המלך העוזר, המושיע והמגן,

השמיד את חיל האוויר של האויב ואת שריונו.

וישחרר את עיר האלוהים, ירושלים עיר קדשנו ותפארתנו,

ויאחד את כל שכונותיה ואת כל בנותיה בידי מדינת ישראל וממשלתו.

וישיבו לידינו את אדמת הקודש של הר בית ה', ואת הכותל המערבי...

את קבר רחל אמנו, ואת קברי אבותינו ואמותינו שבמערות המכפלה ...

ואת כל ערי המקרא שביהודה ושבשומרון ..

ויעלו אל רמת הגולן, ויבואו עד ראש הר חרמון...

וישיבו את כבוד ישראל כבימי קדם.

שִׁירָה: "קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע - נְהִי, בְּכִי תִמְרוּרִים -

רְחַל מִבְּפֶה עַל בְּנֵיהָ; מֵאֲנָה לְהִנָּחַם עַל בְּנֵיהָ, כִּי אֵינָנוּ.

כֹּה אָמַר יְיָ: 'מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי, וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֹתֶיךָ,'

נְאֻם יְיָ, 'וְנִשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ אוֹיְבֵי!'

'וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתֶךָ, נְאֻם יְיָ, 'וְנִשְׁבּוּ בָנִים לְגִבּוֹלֵם!' (ירמיהו לא, טו-טז)

"השיבנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁבּוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקִדְמָה." (איכה ה, כא)

נר שביעי - קול השופר - התחדשות הגוף והרוח

(כולם אומרים): נדליק נר שביעי, לכבוד התחדשות הגוף והרוח. (אחד מדליק נר)

המשתתפים:

עשרות רבבות של יהודים עלו לישראל –
ממזרח וממערב, מצפון ומדרום -
מתוך כמיהה עמוקה להשתתף בגורל עם ישראל בארץ ישראל,
לבנות בה ולהיבנות בה,
ולחדש בה את חיי ישראל השלמים על פי תורת ישראל.

קורא/ת ראשי/ת:

ואכן העם והארץ הולכים ונבנים, הולכים ונגאליים,
בעבודה שגרתית יומיומית של כל איש ואשה,
בבית ובשדה, במשרד ובבית החרושת, בתעשייה ובמסחר,
בבתי הספר ובישיבות, בצבא, באוניברסיטאות ובבתי החולים,
במוסדות הממשלה ובפעילות ציבורית,
ובאלפי ארגונים ועמותות לפעילויות חברה, חינוך,
מחקר, חסד, אמנות ותרבות.

קורא/ת:

ארבעים שנה אחרי קום המדינה נפל מסך הברזל
שהבדיל בינינו ובין יהודי ברית המועצות, הוחלף שם הממשל הכופר,
ועלו מאות אלפים,
בזרם אדיר שקיבץ אלינו רבבות נידחי עם ישראל מדי שנה.
כן עלו לישראל רבבות יהודים מגולת אתיופיה, במבצעים מרוממי רוח.

קורא/ת ראשי/ת:

שוב נשמע קול השופר מהדהד בעולם כולו,
מעל הר קדשנו ועל יד הכותל המערבי.
הוא הצית אש קודש בלב שארית בית ישראל,
ברחבי ברית המועצות ובשאר ארצות צרה וצוקה.
יהודי הדממה חידשו את מאבקם הנואש להתאחד עם בני עמם שבציון.

קורא/ת:

מאבקם נחזה בדברי הנביא:
”וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל,
וְבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר, וְהִנְדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם,
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַאֲדֹנָי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ - בִּירוּשָׁלַיִם!” (ישעי כז, יג)

המשתתפים:

”וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף יְיָ שְׁנֵית יְדוֹ, לְקִנּוֹת אֶת שְׁאֵר עַמּוֹ,
אֲשֶׁר יֵשְׂאוּ מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם, וּמִפְתְּרוֹס וּמִכּוּשׁ,
וּמֵעֵלָם וּמִשְׁנַעַר, וּמִחֻמַּת, וּמֵאֵי הַיָּם.
וְנָשָׂא נֶס לְגוֹיִם, וְאָסַף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל,
וּנְפוצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ, מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.” (ישעי יא, יא - יב)
שירה: וְקָרַב פְּזוֹרְנוֹ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוצוֹתֵינוּ נִסְּסֵם מִיְרֵכְתֵי הָאָרֶץ.

נר שמיני - מלחמות ישראל

(כולם אומרים): נדליק נר שמיני, זכר למלחמות ישראל. (משתתף אחד מדליק נר)

קורא/ת:

אך שְׁכַנּוּתֵיהָ של מדינת ישראל סירבו לקבל את תקומת ישראל.

המשתתפים:

ביום הכיפורים תשל"ד, בשנה העשרים ושבע למדינת ישראל, תקפו שוב את גבולות ישראל - מצרים מדרום וסוריה מצפון. לוחמים רבים נפלו חללים, ומבוכה רבה נפלה על ישראל. ואולם חיילי צבא ההגנה לישראל השיבו מלחמה שעה – שוב עשה לנו צור ישראל נס גדול, ויגאלנו ויושיענו מצרינו.

שירה: "לְמַנְצַחַ שִׁיר מְזֻמֹּר - הָרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ.

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל!" (תהלים סו, קכא)

המשתתפים: בעקבות מלחמת יום הכיפורים,

חתמה מצרים על הסכם שלום עם ישראל -

יהי רצון מלפני ה' שלא תחזור מצרים לעולם לזירת הקרב נגד ישראל.

קורא/ת: אך טרם השלימו שונאי ישראל וּשְׁכַנּוּתֵיהָ עם גאולתה.

בחורף תשנ"א, בשנת הארבעים וארבע למדינת ישראל,

תקפה אותנו עיראק,

ושיגרה על ערינו שלושים ותשעה טילי "סקאד" קטלניים,

ואנו מצטופפים בחדרים אטומים מחשש להתקפה בגז רעיל.

ויגן ה' עלינו, ויוציאנו מאפילה לאור גדול ביום פורים,

ולא נהרג בהפצצות אלא אחד.

קורא/ת ראשי/ת:

ארגוני מרצחים המשיכו בניסיונותיהם לרצוח בנו ולהפיל את רוחנו,

כמו שכתוב: "שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מְחַבְּלִים כְּרָמִים, וְכַרְמֵינוּ סִמְדָּר" (שה"ש ב, טו), וכפו עלינו מלחמות ומאבקים עקובים מדם.

כן היה במלחמת שלום הגליל, במבצע "דין וחשבון", במבצע "ענבי זעם", ובמבצעים נוספים רבים, וכן היה בפרעות של ערביי יהודה שומרון וחבל עזה, ובמרצחים שנשאו על גופם פצצות.

יהי רצון מלפני ה' שישמור על כל יושבי ארצנו, שיאריכו ימים לשלום!

קורא/ת:

בראשית תשנ"ה חתמה ממלכת ירדן על הסכם שלום עם ישראל.

יהי רצון מלפני ה' שלא תחזור אף היא לעולם לזירת הקרב נגד ישראל.

קורא/ת: אך רבה המריבה בינינו על היחסים המתאימים בינינו ובין שכנינו,

וכמה שבירית אחדותנו המתחדשת!

המשתתפים:

יסייע לנו ה' לשמרה ולטפחה, כי היא המפתח לתחיית עמנו!

קורא/ת:

מראשית תשס"א חזרו פרעות, מטעני נפץ, מכוניות תופת,

מחבלים מתאבדים, פצצות מרגמה וטילים; מאז נרצחו מאות

חיילים ואזרחים בכל רחבי הארץ, ורב האבל והשכול. אנו נתונים

בלחצים ובמתחים פנימיים וחיצוניים קשים מנשוא. אך לא נישבר!

המשתתפים:

ישמרנו ה' וישמור את כל חיילי צבא ההגנה לישראל!

לא יהיו עוד נפגעים ממעשי איבה, וישלים ה' את גאולתנו בקרוב!

כוס התקווה

הכוס החמישית - כוס התקווה לגאולה שלמה

(מוזגים כוס יין או מיץ ענבים לכל המשתתפים, וקוראים ביחד, בעמידה):

נרים כוס **זָכַר לְהַבְטוּזוֹת יְיָ לָנוּ בְּזִמְנֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם,**

כמו שנאמר: "וְהִבֵּאתִי אֲתֶכֶם אֶל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יָדִי לְתֵת אוֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, וְנָתַתִּי אוֹתָהּ לְכֶם מִוְרֶשֶׁה, אֲנִי יְיָ" (שמות ו, ח).

נרים את הכוס **זָכַר לְמֵאוֹת הַדּוֹרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל**

שֶׁשָּׂמְרוּ אֱמוּנָתָם לִי, לְתוֹרַתִּי וּלְאַרְצִי,

ולא איבדו מעולם את תקוותם לגאולה שלמה בארץ הקודש;
בזכותם ניתנה לנו היום הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש,
בעת שעינינו רואות את סימני הגאולה הגלויים הראשונים,
וכמו שנאמר: "וְאָתָם - הָרִי יִשְׂרָאֵל, עֲנֹפְכֶם תִּתְּנוּ
וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל, כִּי קָרְבוּ לְבוֹא" (יחזקאל לו, ח).

אָנָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

רחם נא עלינו ועל פלטתנו בכל מקום שהם, וזכנו לגאולה שלמה בקרוב,
במהרה ובימינו, ויקוים בנו הכתוב: "וְנִלְקַחְתִּי אֲתֶכֶם מִן הַגּוֹיִם,
וְקִבַּצְתִּי אֲתֶכֶם מִכָּל הָאֲרָצוֹת, וְהִבֵּאתִי אֲתֶכֶם אֶל אֶדְמַתְכֶם;
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר
אֲתֶכֶם; וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב חֲדָשׁ, וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם...
וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחָקִי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם;
וְיִשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְוֹתֵיכֶם,
וְהִייתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לְכֶם לְאֱלֹהִים." (יחזקאל לו, כד - כח)

(יושבים, שותים רוב כוס, בשמחה על תקוותנו לגאולה שלמה וצפייתנו לישועה)

נר תשיעי - ראשית הגשמת חזון הנביאים

(כולם אומרים): נדליק נר תשיעי, לכבוד ראשית הגשמת חזון הנביאים.
(משתתף אחד מדליק נר)

קוראת ראשית:

ביום עצמאות זה, אנו עדים לתחילת ההגשמה של חזון הנביאים.
שיבת ציון וקיומן גלויות מתרחשים קמעא קמעא מול עינינו,
כמו שהתפללנו - אנו ואבותינו - יום-יום ודור-דור:

המשתתפים (ואפשר לשיר):

"וְתִחְזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים,
וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְקִשְׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת."

קוראת (ואפשר לשיר):

וכמו שנאמר: "קול צפצף נשא קול, יחדו ירננו;
כי עין בעין יראו, בשוב יי ציון." (ישעי נב, ח)
וכן קראנו: "שובה יי את שבותנו, באפיקים בנגב" (תהלים קכו, ד) –
יש והאפיקים בנגב מתמלאים במים, ושיטפון מציף כל דבר שבדרכו,
ויש והזרימה באפיקים קטן וכמעט נעלם.

המשתתפים:

וכמו שהיה בימי קדם, כך בימינו מרכזי החיים היהודיים הגדולים שבגלות -
באמריקה הצפונית והדרומית, באפריקה, באירופה, באוסטרליה ובכל רחבי
תבל, יצרו קשרי אהבה ומשפחה, תמיכה ורעות, עמנו, היהודים המתקבצים
ובאים לישראל, הבונים מחדש את חיינו הפרטיים ואת חיי כלל ישראל
בארץ ישראל.

יהי רצון מלפני ה' שיעלו כל בני ישראל לארץ ישראל בקרוב, ושיתחדשו
ויתקדשו חיי עם ישראל כולו בארץ אבותינו!

המשתתפים:

חזרנו לציין מארבע כנפות הארץ, לרשת את ארצנו, להפרות את אדמתנו,
ליישב אותה ולשבת בתוכה, ולהגן על גבולותיה. ישבנו בה לארכה ולרחבה,
בנינו את עריה, הפרחנו את שממותיה, ייסדנו מוסדות חינוך, תעשייה
ומסחר; ישיבות, מרכזי מדע ותורה רבו ושגשגו.

מדינת ישראל הפכה למרכז לימודי היהודי העולם כולו, וכמו שנאמר:

שירה: "כי מציון תצא תורה, ודבר יי מירושלים." (ישעי ב, ג)

המשתתפים:

לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח ולפאר, לרומם, להדר,
לברך, לעלה ולקלס, למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו:
הוציאנו מעבדות לחירות, מיגון לשמחה, מאבל ליום טוב, מאפלה לאור
גדול, ולקח אותנו שוב אליו לעם - ונאמר לפניו שירה חדשה: הללויה!

שירה: "הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה.
כל הנשמה תהלל יה, הללויה!" (תהלים קג, ה - ו)

נר עשירי - חמשה יסודות לגאולה שלמה

(כולם אומרים): נדליק נר עשירי, לזכר יסודות הגאולה השלמה. (אחד מדליק נר)

קורא/ת ראשי/ת: חמשה הם היסודות לגאולתנו השלמה:

קורא/ת: שיבה לארץ אבותינו ובניינה;

קיבוץ נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ;

השכנת צדק, משפט ושלום בארץ;

כינון ריבונות ישראל בארצנו;

בניית ירושלים ובית מקדשנו.

(אם אריכות הקטעים קשה מדי, אפשר לדלג לעמוד 21. לשירה "שיבנה")

קורא/ת: מניין לנו היסוד הראשון - שיבה לארץ אבותינו ובנייתה מחדש?

המשתתפים:

אמר הנביא: "וְשִׁבְתִּי אֶת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וּבְנֵי עָרִים נְשִׁמוֹת וַיֵּשְׁבוּ,

וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת יַיִנָם; וַעֲשׂוּ גִזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָהֶם."

(עמוס ט, יד)

וכן תפילתנו: "ברך עלינו את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה לטובה,

ותן ברכה על פני האדמה, ושבוענו מטובה..."

קורא/ת: ומניין לנו היסוד השני - קיבוץ גלויות?

המשתתפים: **כתוב בתורה**: "אם יהיה נדחך בקצה השמים,

משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך;

והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה,

והיטבך והרבך מאבותיך." (דברים ל, ד - ה)

וכן תפילתנו: "תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גלויותנו,

וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו."

קורא/ת:

ומניין לנו היסוד השלישי - השכנת צדק, משפט ושלום בארץ?

המשתתפים:

כמו שנאמר: "צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה, וְשִׁבְיָהּ בְּצִדְקָה," (ישעי א, כז)

ונאמר: "וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ, וְשָׁכַבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד,

וְהַשְׁבִּיתִי חַיָּה רְעָה מִן הָאֶרֶץ, וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם," (ויקרא כו, ו)

ונאמר: "וְכָתַתּוּ חֲרָבוֹתֶם לְאֵתִים, וְחַנִּיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֹרוֹת;

לֹא יֵשָׂא גוֹי אֶל גוֹי חָרֵב, וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה." (ישעי ב, ד)

וכן תפילתנו: "הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאוֹנוֹהָ, וַיִּוְעָצִינוּ כְּבַתְחִלָּה,

וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה,

וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אֵתָה יְיָ, לְבַדְךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדְקָנוּ בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט."

קורא/ת:

ומניין לנו היסוד הרביעי - כינון ריבונות ישראל בארצנו?

המשתתפים:

בדברי קדשו כתוב לאמר: "כִּרְתִּי בְרִית לְבַחֲרִי, נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי:

עַד עוֹלָם אֲכִין זֶרְעֶךָ, וּבְנֵיתִי לְדָוִד וְדָוִד כְּסָאֵךְ סֵלָה." (תהלים פט, ד - ה)

וכן תפילתנו: "אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִית,

וְקָרְנוּ תְרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינוּ כָּל הַיּוֹם."

קורא/ת:

ומניין לנו היסוד החמישי - בניית ירושלים ובית המקדש?

המשתתפים:

בדברי הנביאים כתוב לאמר: "וְהָיָה בְאַחֲרֵית הַיָּמִים,

נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יְיָ בְּרֹאשׁ הַהָרִים, וְנִשְׂא מִגְּבֻעוֹת,

וְנִהְרָו אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם.

וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר יְיָ, אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב,

וְיִזְרְנוּ מִדְּרָכָיו, וְנִלְכֶּה בְּאַרְחוֹתָיו..." (ישעי' ב, ב-ג).

ונאמר: "וְהִבִּיאוּתִים אֶל הַר קֹדֶשִׁי, וְשִׁמְחֻתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי,

עוֹלֵתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי;

כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים." (ישעי' נו, ז)

וכן תפילתנו: "וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב,

וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,

וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם,

וְכִסָּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן."

שירה: שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה!

שירה:

תפילה לשלום

קורא/ת ראשי/ת: ביום עצמאות זה תעלה לפני כסא הכבוד תפילתנו

לשלום:

המשתתפים: מלך שהשלום שלו ישים עלינו ברכה ושלום -

משמאל ומימין על ישראל שלום!

הרחמן הוא יברך את עמו בשלום

ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות -

על ישראל שלום!

"יועץ אל גבור, אבי עד, שר שלום.

למרבה המשרה ולשלום אין קץ, על כסא דוד ועל ממלכתו,

להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה, מעתה ועד עולם -

קנאת יי צבאות תעשה זאת!" (ישעי' ט, ו)

"וישבבו איש תחת גפנו, ותחת תאנתו, ואין מקריד,

כי פי יי צבאות דבר." (מיכה ד, ד)

(מסיימים בברכה אחרונה על היין, ושרים:)

שירת התקווה

כל עוד בלבב פנימה נפש יהודי הומיה,

ולפאתי מזרח קדימה עין לציון צופיה,

עוד לא אבדה תקוותנו - התקווה בת שנות אלפיים -

להיות עם חפשי בארצנו - ארץ ציון וירושלים!